

kulturális és politikai érintkezésnek, együttélésnek a 10-11. századi Kárpát-medencére történő kiterjesztése megnyugtatóan feloldja ezt a nyilvánvaló ellentmondást. Egyúttal rendezi a Kárpát-medence 6-9. századi történetének számos, megoldhatatlannak látszó problémáját is.

László Gyula hipotézise nem vehető egy kalap alá a tudománytalan dákóromán vagy morva-szlovák kontinuitással, nem tekinthető ezekre adott „válasznak”, hiszen a két előbbi hipotézis térben és időben egymással nem érintkező népek azonosságát állítja, míg László elgondolása térben és időben összeérő népek, avar-kori törökök (és szlávok!) valamint a magyarok összeolvadását állítja. Egy teljességgel lehetséges és valószínű etnogenetikai folyamatra figyelmeztet, nem pedig ősoket keres, és ősi birtoklást kreál. Mindenki számára nyilvánvaló, hogy a magyarok 900-as betelepülése századokkal korábban történt, mint a románok beköltözése és a szlovák nép kialakulása. Komoly tudós nem kíván rég eltűnt dákok és morvák soha nem is létezett utódaival versenyezni, László Gyula aligha gondolhatott ilyesmire.

Kulcsszavak: Kettős honfoglalás, magyar őstörténet, tudományos hipotézis, etnogenetikai folyamatok, magyarok és ogur törzsek.

Kázmér László

(kazmerlaca@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

2. világháború, magyar 2. hadsereg, szubjektív katonai történeti források, haderő szervezeti felépítések, struktúrák.

Előadás címe:

Felelős mindenért ... Hivatásos és tartalékos tisztok a Don-kanyarban

Absztrakt

Előadásom célja, hogy a Donnál harcoló magyar 2. hadseregben szolgáló három (egy hivatásos és két tartalékos) tiszt összehasonlítsam egy meghatározott szempontrendszer alapján (szemléletmód, világnézet, katonai szakszerűség, katonai műveltség, katonai tevékenység, háborúhoz való viszony). Az elemzés alapját az általuk írt visszaemlékezések képezik.

Ennek során egy külső értékmérő rendszer tükrében hasonlítom össze ezen személyeket. A vizsgálathoz szóba jöhető rendszerek lehetnek korabeli hivatalos okmányokra, vagy szubjektív elvárásra, valamint a parancsnoki akaratra alapozott skálák. Szándékom szerint a katonai tevékenységük összehasonlításához a legalkalmasabb módszer a korabeli hivatalos okmány, mely jelen esetben a Magyar királyi Honvédség 1939-es Harcászati Szabályzatát jelenti.

Kulcsszavak: 2. világháború; magyar 2. hadsereg; Don-kanyar; tisztok; keleti front; 1942-43; szubjektív források